

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 58C/239/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215211204
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kudravá
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2020:1215211204.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Kudravou v sporovej veci žalobcu: Y. I., T. XX.XX.XXXX, U.Č.. R. C. H. G. Z. pre S.: Y. T. XXA, H., za účasti intervenienta na strane žalobcu: Mgr. Monika Martonová, správca konkurznej podstaty úpadcu L. I., so sídlom Družstevná 2, Bratislava, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi a intervenientovi na strane žalobcu **n á r o k** na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.04.2015 domáhal voči žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 05.06.2009, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Podaním doručeným súdu dňa 16.06.2015 v spojení s návrhom uplatneným na pojednávaní konanom dňa 05.03.2020, žalobca rozšíril a špecifikoval svoj návrh aj o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.979,85 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že žalobca dňa 05.06.2009 uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka) zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný napriek spornosti veci požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by uložilo žalobcovi povinnosť plniť, vykonávajú sa žalobcovi zrážky zo mzdy a žalobca nemá možnosť ich priamo zastaviť. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považuje žalobca za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou a preto je tento neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného dôvodu taktiež navrhuje, aby súd prerušil súdne konanie podľa čl. 25 ods. 1 písm. a) Ústavy SR a predloženie veci Ústavnému súdu SR alebo súdnemu dvoru EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii. Tento inštitút tak nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Na rozpor s právom Európskej únie žalobca podoporne poukázal v prípade C-30/12 Marcinová c. POHOTOVOSTĚ, podľa ktorých je vnútroštátna právna úprava v rozpore s princípom efektivity a bráni ex offio prieskumu súdu neprijateľnosti zmluvných podmienok.

3. V podaní doručenom súdu dňa 21.05.2015 žalovaný uviedol, že platnosť zmluvy o úvere žalobca nepopiera, uzatvoril ju dobrovoľne na základe slobodnej vôle, t.j. nenamieta časť z ktorej bral úžitok, ale len časť, na základe ktorej má povinnosť predmetný záväzok splatiť. Poukázal na fakt, že zo znenia ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy je inštitútom práva, ktorý má v prvom rade zabezpečovací charakter, t.j. zabezpečuje pohľadávku veriteľa. V žiadnom prípade nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ak by súd prijal takúto argumentáciu, potom by bolo možné ad absurdum akýkoľvek zabezpečovací inštitút (ručenie, záložná zmluva) vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný ďalej tvrdil, že žalobca nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem, nakoľko už predchádzajúcemu zamestnávateľovi žalobcu bola zaslaná žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy. Čo sa týka samotnej dohody o zrážkach zo mzdy, táto vyžaduje pre svoju platnosť písomnú formu, čo bolo dodržané. Pokiaľ by súd považoval dohodu o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je možné záver o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy oprieť o Smernicu EHS č. 93/13/EHS, nakoľko tento nepriamy normatívny akt, ktorý je súčasťou úniijného práva, je aktom výlučne sekundárnej povahy, ktorého priamy normatívny význam pre výklad národného zákona je výlučne indikatívny a v žiadnom prípade interpretačný. Navyše judikatúra ESD nie je pre strany sporu bezprostredne záväzná. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. N23Cdo/1201/2009 zo dňa 29.06.2010 alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 23Cdo/4895/2009 zo dňa 28.04.2010, ktoré zdôrazňujú hranice absolútnej ochrany spotrebiteľa, ako aj odmietnutie poskytnutia právnej ochrany ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Žalovaný zdôraznil, že teóriu o tzv. eurokomformnom výklade právnych noriem národného práva je možné uplatniť len v medziach vnútroštátneho právneho poriadku, ak preto dáva národná judikatúra interpretačný priestor a spôsobom, ktorý je zlučiteľný s ústavnými požiadavkami právneho poriadku. Zákonodárstvo de lege lata žiadny takýto interpretačný priestor nedáva. V tejto súvislosti žalovaný ďalej poukázal na odlišné stanovisko sudcu I. L. v náleze Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 546/2012. Navyše žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy dochádza k značnej nerovnováhe práva a povinností strán sporu v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Ak by žalobca plnil riadne a včas, k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy by nedochádzalo, t.j. žalobca sám svojim konaním spôsobil uplatnenie zabezpečovacieho inštitútu. Žalobca sám navštívil žalovaného dobrovoľne a z vlastnej vôle s úmyslom získania úveru. Záverom žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/994/2013 a rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 6C/197/2014.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 16.06.2015 uviedol, že namietaný dlh je premlčaný. Bol zosplatený pred viac ako tromi rokmi a preto vymáhanie premlčaného dlhu formou zrážok zo mzdy považuje za úmyselné obchádzanie uplatnenia dlhu, ktorý by musel súd ex offo pre premlčanie zamietnuť. Žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, táto neobsahuje výšku údajného dlhu, má všeobecnú formuláciu a poskytuje žalovaného špekulatívny prostriedok na obchádzanie zákona pri vymáhaní premlčaných pohľadávok. Žalobca uviedol, že bol žalovaným zneužívaný pre svoju nízku finančnú gramotnosť.

5. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 08.10.2015 doplnil, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporuje dlžnú sumu, ani neuvádza, v čom by mala spočívať nesprávnosť jej výšky, čím možno žalobu považovať za účelovú a tendenčnú s úmyslom žalobcu ako dlžníka vyhnúť sa plneniu svojich povinností voči žalovanému. Žalovaný súčasne namietol nedostatok procesnej podmienky - nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, keď má za to, že spolu s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné spoločenstvo, nakoľko túto podmienku používa v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. V žalobe ďalej absentuje odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy v nadväznosti na preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Okrem iného, medzi stranami sporu vo veci žalobcu (v tomto konaní ako žalovaný) proti žalovanému (v tomto konaní ako žalobca) bol vydaný rozhodcovský rozsudok sp. zn. IO-C/0112/0265 zo dňa 28.06.2013 Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.08.2013. Na základe uvedeného rozsudku bol žalovaný (v tomto konaní ako žalobca) povinný zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní ako žalovaný) istinu vo výške 1.983,88 Eur spolu s príslušenstvom, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenú medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného dňa 05.06.2009 (totožná ako tomto konaní). Nie je teda pravdivou skutočnosťou tvrdenie žalobcu, že neexistuje žiadne rozhodnutie súdu, ktoré by uložilo žalobcovi povinnosť plniť. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca podal žalobu na súd o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy dňa 29.04.2015, pričom žalovaný predložil zamestnávateľovi žalobcu

žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy listom zo dňa 17.10.2013, čo je takmer rok a pol potom ako bola uvedená dohoda o zrážkach zo mzdy predložená zamestnávateľovi. Žalobca nijako nepreukázal nedostatok slobodnej vôle, ktorej absencia by mohla mať za následok neplatnosť právneho úkonu, ani v čom má spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jeho strane. Žalovaný zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou ako právnou skutočnosťou nezávislou od vôle, s ktorou je spojený vznik, zmena alebo zánik práva či povinnosti, ale samostatným dvojstranným právnym vzťahom, ktorý zabezpečuje hlavný zväzok. Nie je to jednostranné uloženie povinnosti viazané na vôľu veriteľa, či povinnosť vznikne, alebo nie. Naopak je to práve na dlžníkovi, či bude plniť riadne a včas a veriteľ nepristúpi k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu. Navyše, výšku dlžnej sumy si žalovaný neurčuje svojvoľne, táto vychádza z výpisu z „Bankovej knihy“, ktorý je vyhotovovaný priamo z BIS-u /bankový informačný systém), ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska, a.s., na základe čoho daný systém zabezpečuje dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Výpis z Bankovej knihy je považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu, v ktorej bol žalovaný povinný v zmysle § 39 a nasl. zákona o bankách, evidovať výšku dlžnej pohľadávky. Žalovaný poukázal i na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo/140/2006 zo dňa 19.12.2007. Záverom žalovaný navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

6. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 22.10.2015 doplnil, že rozhodcovská doložka v odkazovanej úverovej zmluve nie je spôsobilá zakladať akékoľvek právne účinky, nakoľko uvedené bolo viackrát judikované. Žalobca zdôraznil, že bez podpísania dohody o zrážkach zo mzdy by nedostal požadovaný úver, táto bola súčasťou formulárovej zmluvy, t.j. jej odmietnutie vlastne nebolo možné, pričom následky takto podpísaného dokumentu žalobcovi nikto pri podpise nevysvetlil, žalovaný len trval na podpísaní každého miesta kde pracovníčka ukázala. Konaním žalovaného dochádza k tomu, že sa jedná o spotrebiteľa, ktorý je v zmysle platnej legislatívy považovaný za slabšiu stranu a vyžaduje osobitný prístup, dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorú nebolo možné odmietnuť plnenie, ktoré je nepreskúmateľné súdom a výška údajného dlhu je len na posúdení veriteľa. V prípade, že veriteľ zráža finančné prostriedky nad rámec, ktorý by bol určený súdom sa dostáva spotrebiteľ do nevýhodnej situácie, keď je problematické takéto bezdôvodné obohatenie získať späť od veriteľa, čoho si je vedomý a z tejto situácie veriteľ ťaží.

7. Žalobca svoje podanie zo dňa 22.10.2015 doplnil podaním doručeným súdu dňa 19.11.2015, v ktorom uviedol, že právny predchodca žalovaného vnútil žalobcovi vopred pripraveným predtlačným tlačivom aj iný úkon než ten, ktorý v danom okamihu žalobca chcel uzatvoriť a to uzatvorenie úveru. Ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy bolo napísané miniatúrnym písmom. V čase uzatvorenia zmluvy žalobca nedokázal vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázal na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázal rozpoznať ani nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Žalobca nebol zo strany žalovaného upozornený na takéto ustanovenie zmluvy, ani o jeho následkoch. Žalobca nemal vedomosť o dohode o zrážkach zo mzdy. Čo sa týka rozhodcovského rozsudku, tento je nevykonateľný, nakoľko žalovaný nepodal návrh na vykonanie exekúcie v lehote dro troch mesiacov od účinnosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, na základe čoho je dlh premičaný. Žalobca ďalej uviedol, že ustanovenia všeobecných obchodných podmienok sú poskytované v takej veľkosti písma, že tieto už po prvom vzhliadnutí odrádzajú, znechucujú či znemožňujú dôslednejšie preštudovanie, nehovoriac o tom, že žalobca ako človek, ktorý používa okuliare bez lupy nemal možnosť si tieto ustanovenia prečítať. Právny predchodca žalovaného mal žalobcovi ponúknuť dôslednejšie vysvetlenie aj riziká vyplývajúce z úverového vzťahu. Právny predchodca žalovaného zaslal dňa 09.01.2010 žalobcovi Výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom, v ktorom bola uvedená predčasná splatnosť úveru dňa 05.06.2009 a výšku dlžnej sumy určil nasledovne: dlžná istina: 1.983,88 Eur, úrok: 143,99 Eur, poplatky za upomienky: 38,18 Eur, poisťné: 9,87 Eur, spolu vo výške 2.175,92 Eur. Dňa 17.10.2013 zaslal žalovaný výzvu o výkone zrážok zo mzdy zamestnávateľovi žalobcu, s tým, že predmetný dlh narástol na čiastku 4.898,62 Eur bez príslušnej špecifikácie.

8. Súd vo veci samej nariadil na deň 28.06.2017 pojednávanie, na ktorom žalovaný uviedol, že žalobca uhradil žalovanému odo dňa 19.12.2013 do dňa 07.08.2015 sumu vo výške 2.979,85 Eur a právnomu predchodcovi žalovaného (Poštová banka, a.s.) asi 200 Eur. Prvý krát si žalovaný uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy formou zrážok zo mzdy dňa 19.12.2013, pričom výkon zrážok sa od roku 2015 nevykonáva. Žalovaný súčasne žalobcovi navrhol dohodu v znení, že pokiaľ žalobca vezme žalobu späť, tento si nebude ďalej uplatňovať nárok na zaplatenie dlžnej sumy, návrh ktorý žalobca odmietol.

9. Podaním doručeným súdu dňa 25.07.2017 žalovaný súdu oznámil, že úver bol zosplatnený dňa 09.01.2010, o skutočnosti ktorej sa žalobca dozvedel dňa 14.01.2010, o čom svedčí doručenka, vlastnoručne podpísaná žalobcom.

10. Uznesením Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 6OdK/58/2017 zo dňa 21.08.2017 bol na žalobcu vyhlásený konkurz, z dôvodu ktorého došlo k prerušeniu súdneho konania ex lege. Uvedený konkurz bol dňa 01.01.2019 zrušený z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu a to oznámením zverejneným v Obchodnom vestníku č. 249/2018 pod K099531.

11. Podaním doručeným súdu dňa 17.12.2019 intervenient na strane žalobcu oznámil súdu vstup do konania, pričom ide o správcu konkurznej podstaty úpadcu - L. I., ktorý úpadca je manželom žalobcu, na ktorého bol vyhlásený konkurz (skôr ako na majetok žalobcu). Intervenient na strane žalobcu zdôvodnil, že má právny záujem na výsledku konania, nakoľko pohľadávka ktorá je predmetom konania tvorí masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

12. Na pojednávaní konanom dňa 05.03.2020 žalobca uviedol, že žalovaný strhával zrážky zo mzdy neoprávnené. Výška úveru bola 2.000 Eur, pričom zrážky zo mzdy sa vykonávali od 11/2013 do 7/2015. Z listu Ministerstva spravodlivosti, ktoré žalobca založil do súdneho spisu vyplýva, že rozhodcovský rozsudok je neoprávnený a jednalo sa o bezdôvodné obohatenie. Žalobca nedal žiadne splnomocnenie, aby mu zo mzdy strhli finančné prostriedky. Žalovaný si mení meno ako zásterku, pričom ide o tú istú spoločnosť. Intervenient na strane žalobcu si nárokuje zrazenú sumu. Nakoľko je konkurz na žalobcu ukončený, intervenient má nárok na jednu polovicu, nakoľko toto patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca žiada vrátiť späť zrazenú sumu poštovou poukážkou do troch dní, nakoľko už je to 7 rokov, čo súd nedokáže vyniesť rozsudok na jeden úver. Zástupca žalovaného chodil na súd nepripravený. Žalobca žije s manželom v prenajatej chatke, t.č. sú bezdomovcami. Mesačný príjem žalobcu pozostáva zo sumy 300 Eur ako invalidného dôchodku a sumy cca 400 Eur plynúci z polovičného pracovného úväzku. Intervenient na strane žalobcu uviedol, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (úpadcu a žalobcu) je zrušené. Do súpisu majetku úpadcu intervenient zahrnul pohľadávku vyplývajúcu z uplatneného nároku, pretože podľa zákonného ustanovenia, do súpisu patrí celá pohľadávka a teda nie ako tvrdí žalobca (polovica). Žalobe navrhol vyhovieť.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami žalovaného, výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 09.01.2010 s doručenkou, aktuálnym stavom úveru ku dňu 01.12.2010, výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 17.10.2013, prehľadom zrážok žalobcu vyhotoveným zamestnávateľom žalobcu, listom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 08.10.2019, ako i ďalšími listinami založenými do súdneho spisu, pričom zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

14. Žalobca ako dlžník na jednej strane uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného (Poštová banka) ako veriteľom na strane druhej dňa 05.06.2009 zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „ZoÚ“), na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 2.000 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 70 mesačných splátkach po 57,29 Eur, s dátumom prvej splátky dňa 19.07.2009 a poslednej splátky dňa 19.04.2015, pri úrokovej sadzbe platnej ku dňu schválenia úveru vo výške 24% p.a., ročnej percentuálnej miere nákladov banky 26,81%, pričom celkové náklady dlžníka tak tvoria sumu 1.755,73 Eur, ku ktorému je potrebné prirátat výšku poskytnutého úveru.

15. Podľa ustanovenia čl. II. bod 1 ZoÚ, zmluvou o úvere vzniká banke záväzok poskytnúť klientovi peňažné prostriedky, za splnenia podmienok stanovených bankou, do výšky uvedenej v ZoÚ. Poskytnutím prostriedkov zo ZoÚ vzniká klientovi záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva.

16. Podľa ustanovenia čl. II. bod 5 ZoÚ, podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8 OP pre úver.

17. Podľa ustanovenia čl. II. bod 6.8 všeobecných obchodných podmienok žalovaného, zabezpečenie pohľadávky banky trvá v pôvodnom rozsahu čo do dôvodu a výšky až do úplného splatenia pohľadávky, ktorú zabezpečuje.

18. Podľa ustanovenia čl. III. bod 3.6 všeobecných obchodných podmienok žalovaného, pohľadávku z úveru, klient spravidla spláca banke pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v zmluve. Klient od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je povinný platiť banke úroky v stanovenej výške a poplatky súvisiace so zmluvou o úvere.

19. Podľa ustanovenia čl. III. bod 3.8 všeobecných obchodných podmienok žalovaného, splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať.

20. Z výzvy na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 09.01.2010 súd zistil, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka) žalobcovi oznámil, že jeho úver sa stáva ku dňu 09.01.2010 predčasne splatným v celom rozsahu, pričom výška dlžnej istiny predstavuje 1.983,88 Eur, úrok predstavuje 143,99 Eur, poplatky za upomienky predstavujú 38,18 Eur a poisťné predstavuje 9,87 Eur, t.j. celková výška dlhu 2.175,92 Eur, na ktorého zaplatenie právny predchodca žalovaného vyzval žalobcu v lehote do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Súčasne žalobcovi oznámil, že ak tento nedodrží uvedenú lehotu, právny predchodca žalovaného uvedenú pohľadávku odpredá spoločnosti zaoberajúcej sa vymáhaním pohľadávok. Žalobca si prevzal výzvu dňa 14.01.2010, o čom svedčí žalovaným predložená doručka.

21. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 01.12.2010 súd zistil, že žalobca splatil z poskytnutého úveru sumu vo výške 211,72 Eur a to nasledovne: ku dňu 19.07.2009 sumu vo výške 57,29 Eur, ku dňu 19.08.2009 sumu vo výške 57,29 Eur, ku dňu 19.09.2009 sumu vo výške 50,62 Eur, ku dňu 02.10.2009 sumu vo výške 4,25 Eur a ku dňu 21.01.2010 sumu vo výške 42,27 Eur.

22. Z výzvy na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 17.10.2013 súd zistil, že žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobcu (F. umelecká škola, J. 6, H.) na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu.

23. Z výpisu zrážok zo mzdy zamestnávateľa žalobcu vyplýva, že žalobcovi boli vykonávané zrážky zo mzdy od novembra 2013 do júla 2015, spolu v celkovej výške 2.979,85 Eur.

24. Z odpovede Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 08.10.2019 adresovaného žalobcovi, súd zistil, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky zaujalo stanovisko k zmluve o úvere, ktorej posudzovanie je predmetom tohto konania. Podľa ministerstva zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a neobsahuje ani adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, z dôvodu ktorého je možné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ministerstvo súčasne uviedlo, že ide len o stanovisko a vyjadruje právny názor, ktorý nemá všeobecne záväzný právny charakter. Právomoc rozhodovať konkrétne spory má iba súd a preto právny názor obsiahnutý v uvedenom stanovisku pre neho nie je záväzný.

25. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

28. Podľa ustanovenia § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

29. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme

30. Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere), pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20090101.html>> prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

32. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa ustanovenia § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

34. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

35. Súd má z vykonaného dokazovania, po posúdení skutkovej stránky veci a právnom posúdení za preukázané, že žaloba nie je dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca ako dlžník na jednej strane a právny predchodca žalovaného Poštová banka ako veriteľ na strane druhej uzatvorili dňa 05.06.2009 zmluvu o úvere - dostupná pôžička, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 2.000 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 70 mesačných splátkach po 57,29 Eur, s dátumom prvej splátky dňa 19.07.2009 a poslednej splátky dňa 19.04.2015, pri úrokovej sadzbe vo výške 24%, ročnej percentuálnej miere nákladov 26,81%, pričom celkové náklady dlžníka tak tvoria sumu 1.755,73 Eur, t.j. celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru je 3.755,73 Eur. Uvedená zmluva má nepochybne charakter spotrebiteľskej zmluvy, ktoré bližšie špecifikuje nielen Občiansky zákonník, ale aj zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Sporným nebolo ani to, že žalobca zaplatil právnomu predchodcovi žalovaného splátky v celkovej výške 211,72 Eur, čo vyplýva zo stavu úveru. Nakoľko žalobca prestal poskytnutý úver splácať, právny predchodca žalovaného pristúpil k predčasnemu zosplatneniu úveru ku dňu 09.01.2010, skutočnosť ktorá bola žalobcovi oznámená listom zo dňa 09.01.2010 a ktorú si žalobca prevzal dňa 14.01.2010, o čom svedčí priložená doručienka výzvy. Žalovaný nadobudol pohľadávku voči žalobcovi

zmluvou o postúpení pohľadávky, skutočnosť ktorá nebola medzi stranami sporná. Nakoľko žalobca ani v dodatočne stanovenej lehote nesplatil svoj dlh voči žalovanému, žalovaný pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy, ktoré právo tomuto vyplývalo z článku II bod. 5 zmluvy o úvere. Na základe tejto výzvy, zamestnávateľ žalobcu vykonal zrážky zo mzdy žalobcu a to v období od novembra 2013 do júla 2015, spolu v celkovej výške 2.979,85 Eur. Žalobca v nadväznosti na vykonanie zrážok zo mzdy považoval konanie žalovaného za odporujúce zákonu a zmluve, pričom o ustanovení článku II bod. 5 zmluvy o úvere (Dohoda o zrážkach zo mzdy) tvrdí, že je neplatné, na základe čoho sa žalovaný bezdôvodne obohatil a je povinný toto bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať. Medzi stranami preto ostala spornou skutočnosť platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a na to nadväzujúce bezdôvodné obohatenie.

36. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení. Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvnej podmienky, resp. vyslovenia jej neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle ustanovenia § 137 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Na základe uvedeného preto nie je možné v tejto časti procesnej obrany žalovaného pričítať úspech.

37. V druhom rade sa súd zaoberal otázkou platnosti dohody o zrážkach zo mzdy zakotvenej v článku II. bod 5 zmluvy o úvere, podľa ktorého podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník), ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8 OP pre úver. Uvedené ustanovenie zmluvy považuje žalobca za neplatnú zmluvnú podmienku, nakoľko žalobca nebol zo strany žalovaného upozornený na predmetné ustanovenie zmluvy, ani o jeho následkoch. Žalobca nemal vedomosť o dohode o zrážkach zo mzdy. Žalobca ďalej uviedol, že ustanovenia všeobecných obchodných podmienok sú poskytované v takej veľkosti písma, že tieto už po prvom vzhliadnutí odrádzajú, znechucujú či znemožňujú dôslednejšie preštudovanie, nehovoriac o tom, že žalobca ako človek, ktorý používa okuliare bez lupy nemal možnosť si tieto ustanovenia prečítať. Právny predchodca žalovaného mal žalobcovi ponúknuť dôslednejšie vysvetlenie aj riziká vyplývajúce z úverového vzťahu. Žalobca navyše tvrdil, že nemal vôľu uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy.

38. Zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Dohodu o zrážkach zo mzdy súd považuje za legálny zabezpečovací inštitút podľa ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka, minimálne ku dňu uzatvorenia zmluvy (05.06.2009), kedy neexistovalo ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., z dôvodu ktorého bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená platne (aj keď už od účinnosti § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., nie je vykonateľná) a teda nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Aj napriek skutočnosti, že uvedené ustanovenie vstúpilo do účinnosti až po uzatvorení predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahovala aj typ zabezpečenia v podobe zrážok zo mzdy, zaužívaná súdna prax takúto dohodu o zrážkach zo mzdy (za predpokladu, že jej obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť, bola súčasťou formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, resp. bez súhlasu s dohodou by nemohla byť zmluva uzatvorená, čo sa však v tomto prípade nepreukázalo, resp. najavo nevyšlo) v obdobných prípadoch vyhlásila za neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda za neplatnú, súd nevzhladol dôvod na určenie tejto zmluvnej podmienky ako neprijateľnej (uzatvorenej v čase neúčinnosti ustanovenia § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z.), keď platnosť či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho vzniku (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.03.2009, sp.zn. IMObdo/V16/2006). V tejto súvislosti však treba zdôrazniť, že žalovaný prestal trvať na vykonávaní zrážok zo mzdy žalobcu a teda úplne nevyčerpal možnosť domáhať sa podľa zmluvy splatenia celkových nákladov úveru vo výške 3.755,73 Eur, pričom výkonom zrážok zo mzdy

žalobcu dosiahol uspokojenie dlhu vo výške 2.979,85 Eur, ku ktorému je potrebné prirátat splátky úveru vykonané žalobcom vo výške 211,72 Eur, spolu vo výške 3.191,57 Eur. Navyše od mesiaca júl 2015 už nie je mzda žalobcu postihovaná výkonom zrážok zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného a teda v súčasnosti neexistuje stav právnej neistoty. Na druhej strane, ak by aj žalovaný trval na uspokojení zvyšku dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere, v súčasnosti by bol jeho nárok už pravdepodobne premlčaný. Ak žalobca argumentoval tým, že nebol zo strany žalovaného upozornený na predmetné ustanovenie zmluvy, ani o jeho následkoch a teda nemal vedomosť o dohode o zrážkach zo mzdy, tu je potrebné uviesť, že žalobca nepreukázal, že by nemal možnosť si zmluvu o úvere prečítať (či už na pobočke Poštovej banky, mimo pobočky, doma) a rozhodnúť sa či danú zmluvu uzatvorí práve s právnym predchodcom žalobcu. Nie je možné prisvedčiť ani argumentácii žalobcu, že žalovaný resp. právny predchodca žalovaného zneužil nízku finančnú gramotnosť žalobcu, nakoľko žalobca ako vysokoškolský vzdelaná osoba s titulom bakalár (vyplýva z článku I. zo zmluvy o úvere) je dostatočne vzdelaná na to, aby pochopila zmysel tam uvádzaných ustanovení zmluvy resp. aby využila druhú vetu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere), podľa ktorého na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie. Žalobca však nepreukázal, že by právneho predchodcu žalovaného požiadal o doplňujúce informácie. Žalobca nepreukázal ani to, že by mu bola zmluva akokoľvek vnútená, že by nemal možnosť sa s ňou oboznámiť pred jej podpisom, že by nemal okuliare, na základe ktorých si nemal možnosť zmluvu prečítať či vziať domov na prečítanie a v konečnom dôsledku dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za platné ustanovenie až do doby nároku žalovaného na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu (od 05.06.2009 do novembra 2013). Navyše sám žalobca uviedol, že prečítaniu ustanovení všeobecných obchodných podmienok mu ďalej bránilo znechutenie ich dôslednejšieho preštudovania, nakoľko tieto sú písané takým písmom, ktoré od čítania odrádzajú, čím žalobca potvrdil jednak existenciu obchodných podmienok a jednak, že tieto obchodné podmienky od právneho predchodcu žalovaného obdržal a mohol si ich prečítať (a rozhodnúť sa či uzatvorí zmluvu o úvere v takom znení), avšak nemal o ich prečítanie záujem, čím si sám spôsobil stratu ochrany práv spotrebiteľa z dôvodu ľahostajnosti. Na margo súd uvádza, že všetky podmienky zmluvy o úvere sú písané rovnakou veľkosťou písma (a to sa týka i veľkosti písma výšky úveru), z čoho vyplýva, že ak si žalobca mohol spoľahlivo prečítať aká výška úveru mu je poskytovaná, nad všetky pochybnosti si mohol a mal prečítať (bol spôsobilý prečítať a pochopiť zmysle textu) i ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy, ktoré je uvedené na prvej (a jedinej) strane zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu sa tak nemožno odvolávať ani na tvrdenie, že žalobca nemal vôľu uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pretože ak by si zmluvu prečítal (čomu však zabránila jeho ľahostajnosť) resp. požiadal o ďalšie doplňujúce informácie, takú zmluvu by uzatvoril nemusel (*vigilantibus iura scripta sunt*). Na druhej strane, ak žalobca tvrdil, že právny predchodca žalovaného mal žalobcovi ponúknuť dôslednejšie vysvetlenie aj riziká vyplývajúce z úverového vzťahu, tu súd uvádza, že zákon veriteľovi takúto povinnosť neukladá, pokiaľ dlžník sám nepožiada o doplňujúce informácie, čo v tomto prípade najavo nevyšlo. Inter alia, nie je možné neprihliadnuť na to, že žalobca sa do realizácie výkonu zrážok zo mzdy dostal tým, že si riadne neplnil svoju povinnosť a to platiť žalovanému riadne a včas mesačné splátky vo výške 57,29 Eur, v nadväznosti na skutočnosť ktorú žalovaný pristúpil k výkonu zrážok zo mzdy v súlade so zmluvou o úvere. Pokiaľ žalobca tvrdil, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, na základe ktorého mohol žalovaný uplatniť u zamestnávateľa žalobcu výkon zrážok zo mzdy, súd uvádza, že už samotná dohoda o vykonaní zrážok zo mzdy ako zabezpečovací inštitút je spôsobilým právnym titulom na domáhanie sa výkonu zrážok zo mzdy, nakoľko za týmto účelom je dohoda uzatvorená. Inak povedané, žalobcovi prekáža vrátenie finančných prostriedkov, ktoré podľa zmluvy o úvere získal a za ktoré získanie mal žalovanému zaplatiť odplatu vo forme celkových nákladov úveru, čo je v hrubom nepomere so zmyslom zmluvy o úvere. Navyše, žalobca sa dožaduje vrátenia zrazenej sumy vo výške 2.979,85 Eur, čo v takom prípade znamená, že má úmysel ponechať si aj výšku poskytnutého úveru (2.000 Eur) bez jeho splatenia, t.j. nemá záujem vrátiť poskytnutý úver spolu s celkovými nákladmi úveru, čo je opäť v rozpore s významom samotnej zmluvy o úvere, na základe čoho nemožno žalobcovi poskytnúť ochranu jeho tvrdených práv o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

39. Žalobca predložil súdu ako dôkaz list Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 08.10.2019 adresovaný žalobcovi, ktorý mal podporiť tvrdenia žalobcu o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd však na uvedenú listinu ako dôkaz neprihliadol, nakoľko názor obsiahnutý v uvedenom stanovisku nie je pre súd záväzný, čo uvádza i samotné ministerstvo, najmä vo vzťahu k tomu, že ministerstvo nevykonáva v tomto smere dokazovanie v takom rozsahu ako ho vykonáva súd v rámci súdneho konania v nadväznosti na náležité zistenie skutkového stavu.

40. Pre účely ochrany spotrebiteľov ako strany slabšej v zmluvnom záväzku, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, sa vytvoril systém únijných a vnútroštátnych noriem, ktorých účelom je zabezpečenie teoretickej i praktickej rovnováhy v spotrebiteľských vzťahoch, avšak treba mať na zreteli, že táto ochrana nemôže byť spotrebiteľom priznávaná absolútne a bezbreho, nakoľko v opačnom prípade by takáto ochrana spotrebiteľa negovala samotné princípy existencie záväzkovo-právneho vzťahu ako vzťahu z ktorého vyplývajú práva a povinnosti oboch zmluvným stranám. Zároveň nemožno právnu úpravu ochrany spotrebiteľa vykladať tak, že by spotrebiteľ stratil akúkoľvek zodpovednosť za svoje konanie. Aj spotrebiteľ, ako osoba plne disponujúca právnou spôsobilosťou, musí v prípade uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, rešpektovať zásadu „pacta sunt servanda“, a musí niesť plnú zodpovednosť nielen za svoje neuvážené ekonomické konanie, ale aj zavinenú neznalosť a neochotu zistiť si podmienky zmluvy a následky, ktoré pre neho z nej plynú. Poskytovanie ochrany žalobcovi ako spotrebiteľovi, ktorej sa domáha podanou žalobou, by znamenalo popretie zásady zmluvnej voľnosti vyjadrenej v čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a preto v každom konkrétnom spotrebiteľskom spore treba aplikovať princíp proporcionality a hľadať vyváženosť a spravodlivosť. Na podporu argumentácie súdu, tento poukazuje na odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. L. v rozhodnutí I.ÚS 547/2012. Žalovanému ako poskytovateľovi úveru a veriteľovi preto nemôže byť upieraná právna istota rozhodnutia súdu za predpokladu, že zmluva zakladajúca záväzkovo-právny vzťah so spotrebiteľom obsahuje potrebné náležitosti vyžadujúce zákonom aj za potreby účasti zabezpečovacieho inštitútu, akým bola dohoda o zrážkach zo mzdy.

41. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy zakotvenej v ustanovení článku II. bod 5 zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom ako dlžníkom na jednej strane a právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom na strane druhej dňa 05.06.2009 žalobca nepreukázal a ani súd k určeniu neplatnosti dohody na základe vykonaného dokazovania nedospel. Ratione materiae, sa súd preto nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia vo veci samej nezaoberal, keďže žalobca nenamietal neplatnosť zmluvy o úvere ako právneho titulu na základe ktorého sa možno domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, domáhal sa len vyslovenia neplatnosti zabezpečovacieho inštitútu, ktorý (za predpokladu jeho neplatnosti) v danom prípade nespôsobí vznik bezdôvodného obohatenia.

42. Súd zamietol i návrh žalobcu na prerušenie konania podľa čl. 25 ods. 1 písm. a) Ústavy SR a predloženie veci Ústavnému súdu SR alebo súdnemu dvoru EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii, z dôvodu jeho nadbytočnosti a nehospodárnosti, pričom súd prerušenie konania nepovažoval za právne významné a pre rozhodnutie súdu za nevyhnutné. Súd je toho názoru, že neprerušenie konania nevedlo a ani nemôže viesť k pripusteniu možnosti o neúplnom zistení skutkového stavu veci a v konečnom dôsledku ani k vecne nesprávnemu rozhodnutiu súdu, nakoľko súd sa dôkladne zaoberal tvrdeniami žalobcu a náležite zistil skutkový stav veci (aj bez prerušenia konania), na ktorý aplikoval náležité právne posúdenie.

43. Zhrňujúco možno konštatovať, že na strane žalobcu vznikla povinnosť uhrádzať mesačné splátky poskytnutého úveru a to riadne a včas, čo plne korešponduje s charakterom a obsahom zmluvy o úvere. Tieto splátky boli splatné každým mesiacom, pričom v prípade ich neplatenia, žalobca porušil svoju zmluvnú povinnosť. Za účelom zabezpečenia plnenia jednotlivých splátok riadne a včas využili strany sporu možnosť zakotviť do zmluvy dohodu o zrážkach zo mzdy. Postupom žalovaného (uplatnením si nároku žalovaného na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu z dôvodu neuhrádzania splátok úveru) tak nedošlo k zásahu do žiadneho práva žalobcu, ani nedošlo k zmene jeho právneho postavenia. Žalovaný uplatneným nárokom len zabezpečil plnenie povinnosti žalobcu, na ktoré sa tento riadne zaviazal. Nakoľko žalobca nepovažoval zmluvu o úvere za neplatnú, tento bol povinný platiť splátky riadne a včas, čo je jeho elementárna povinnosť vyplývajúca zo zmluvy o úvere. Okrem toho, ak sa žalobca zaviazal na základe zmluvy o úvere splácať splátky úveru vo výške 57,29 Eur (s príjmom domácnosti 1.000 Eur vyplývajúci z článku I. zmluvy o úvere), musel v rámci svojich následných finančných výdavkov, počítať s jeho uhrádzaním. V prípade, že by to tak nebolo, nasvedčovalo by to práve špekulatívnemu konaniu na jeho strane, ktorého cieľom mohlo byť vyčerpanie úveru a spoliehanie sa na svoje postavenie spotrebiteľa a možnosť namietania prípadných nepriateľných zmluvných podmienok v zmluve.

44. Záverom súd dodáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo

na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn. aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípade sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov. Súd rovnako tak nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci.

45. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalovaný mal vo veci úspech v celom rozsahu. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).